

In de rubriek De Aios portretteert Medisch Contact elke maand een aios die bijna klaar is met de specialistenopleiding.

‘Ik wil graag naar een ontwikkelingsland’

Lana van der Beek (33) is aios oogheelkunde in het UMC Utrecht en rondt over een jaar haar opleiding af.

‘**H**et is voor patiënten zeer bedreigend om “iets” aan hun ogen te hebben en mogelijk hun zicht te verliezen. Ik kan deze problemen niet altijd oplossen, maar met goede uitleg verdwijnt ook vaak een deel van de angst. Dat ik patiënten daarmee kan helpen, maakt dit tot een dankbaar beroep. Voordat ik geneeskunde ging studeren, heb ik negen maanden gewerkt voor een gezondheidszorgorganisatie in Oezbekistan. Ik heb westerse oogartsen ontmoet die daar hebben bijgedragen aan de oogheelkundige zorg door bijvoorbeeld lokale medici op te leiden. Ook hadden ze een groot naslagwerk vertaald in het Oezbeeks. Dat maakte destijds grote indruk op me, maar mijn belangstelling voor de oogheelkunde werd pas echt aangewak-

kerd tijdens mijn coschap. Het oog is zo’n typisch orgaan, alles moet kloppen om goed te kunnen zien; de anatomie van het oog spreekt me zeer aan. Ik vind het leuk dat ik tijdens een eerste consult al vaak een diagnose kan stellen achter de spleetlamp en met fundoscopie, het bekijken van het netvlies. Ook vind ik het belangrijk dat ik af en toe een mes hanteer, al is dat maar 2,8 mm breed en is het snijdende deel maar een klein onderdeel van mijn vak.

Na het afronden van de opleiding wil ik een paar jaar naar een ontwikkelingsland, bijvoorbeeld Tanzania of Congo, om daar te helpen goede oogheelkundige zorg te realiseren. Mijn man en mijn drie kinderen neem ik dan mee. Veel oogartsen gaan korte periodes naar ontwikkelingslanden om in een korte tijd veel staaroperaties uit te voeren. Daar zijn veel patiënten mee geholpen. Toch zou ik graag langer gaan om een bijdrage te leveren aan een zelfvoorzienend lokaal zorgsysteem.’ **Simone Pauw**